

Temps Pasqual - Tercer diumenge

[Ac 5,27b-32.40b-41](#)

[Ap 5,11-14](#)

[Jn 21,1-9](#)

La convidada Jo no sé com haurà estat la setmana de cada u de nosaltres. Si ha estat una setmana d'èxits o de fracassos, de satisfaccions o decepcions, de bones notícies o de no tan bones. Potser una mica de tot. Cada u s'ho sap! Sigui com sigui, hagi estat com hagi estat la setmana passada, el que sí és veritat és que avui hem de sentir Jesús, el Senyor i amic ressuscitat, que ens diu: "Veni a esmorzar!". L'evangeli ens ha recordat aquell matí quan, després d'una nit i una matinada laboriosa, els deixebles devien haver fet molta gana i van tenir l'agradable sorpresa que Jesús els hi tenia ja a punt unes torrades i peix a la brasa. I ells accepten contents la convidada, perquè estaven convençuts que, el qui els hi havia preparat, era el seu mestre, el Senyor. A nosaltres, avui, Jesús després d'aquesta setmana, hagi estat com hagi estat, ens té preparat pa i vi, i ens convida a compartir-lo. I nosaltres ens hem de sentir contents també perquè estem convençuts, no solament que és Ell qui ens convida, sinó també perquè és Ell mateix l'aliment, el pa i el vi. **La conversal** allà, vora el llac, després d'aquell bon, senzill i fraternal esmorzar Jesús inicia una conversa sobre l'amor. I, potser, no podia ser d'altra manera. Perquè menjar plegats no és purament un estar junts físicament. En totes les cultures menjar plegats té un sentit de concòrdia, d'amistat i de comunió de sentiments. Per això Jesús interpel·la Pere, sense retreure-li la seva triple negació, amb la triple pregunta sobre l'amor. I Pere li respon amb una actitud senzilla, molt diferent de la que havia presumit, que seria més fidel a Jesús que els altres. També nosaltres, en aquesta trobada de l'eucaristia, ens hem de sentir amablement interpel·lats per Jesús que ens pregunta si l'estimem. Contestem-li amb sinceritat i senzillesa. I crec que tots i totes li podríem dir, li hem de dir: Senyor, t'estimem, però voldríem estimar-te molt i molt més. Ajudeu-nos-hi, perquè molt sovint no se'ns nota o se'ns nota ben poc! **La crida** I Jesús, tot i comptant amb la nostra feblesa, ens contestarà: "Vine amb mi!" o el que és el mateix: "Pastura les meves ovelles". És a dir: "Tingues cura dels altres". Cada u els seus altres, els familiars, als companys de treball, els coneguts i, sobretot, aquells més necessitats. És així que podem donar sentit vital a les nostres eucaristies, perquè no puguin esdevenir actes formals de culte, de pur compliment, motiu d'autosatisfacció o autocomplaença o de tranquil·litzant de la nostra consciència, quan potser en la nostra vida diària no som sempre persones prou amables, acollidores, atentes a les necessitats dels altres. Adonem-nos, doncs, del que significa acceptar la convidada de Jesús a l'eucaristia!

ETIQUETES

ÀPAT EUCARISTIA CRIDA